

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razno medlej in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gbl. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, štiri leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročilne se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasti

se računajo po vrstah in petiti. Za večkratno naročilo s primeranim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasti itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 25. V današnji dveurni avdijenci je pl. Szell obširno poročal monarhu o vspehu pogajanj za kompromis. Cesar je vzel poročilo na znanje. Ob enem je pl. Szell predložil listo členov novega kabineta. Na to so izgotovili ročni pismi, s katerimi se odslovlja kabinet Banffy in imenuje ministerstvo Szellovo. Pismi bodo objavljeni v ponedeljek. Novo ministerstvo se predstavi v sredo državnemu zboru.

Rim 25. Komora je nadaljevala razpravo o načrtih političnih zakonov.

Ministerski predsednik Pelloux je izjavil, da vlada z svojimi predlogami ne nameruje dotakniti se fundamentalnih svobodščin ampak, da hoče samo določiti meje državljskih pravic. Vlada pa ne smatra teh predlog zaključenim, ampak pritrdi tudi prenapredbam, ki imajo namen zboljšati predloge, to osobito za to, ker so se v razpravi radi nekaterih predmetov, n. pr. glede novinstva, pojavila zelo različna mnenja. (Pritrjevanje). Ministerski predsednik je prosil komoro, naj zapriče drugo čitanje zakonskih načrtov. (Živahno pritrdjevanje). Na to je bil zvršek razprave vsprejet z 166 glasovi proti 89. Poslanec Mazza je interpeloval radi dogodka dne 23. t. m. v francoski cerkvi sv. Ljudevita o priliki, ko je bila maša zadušnica po pokojnemu predsedniku Fauru. Takrat je namreč kardinal Rampola o blagoslovljenju opustil navadni pozdrav navzočih namestnikov kralja in vlade. Minister za zunanje stvari, Canevaro, je odgovoril, da dogodek nima političnega značaja, tu da gre samo za čin kurtoazije. Ne bilo bi umestno, ako bi se o tem dogodku razpravljalo parlamentarno, osobito, ker se je rešil isti na način, ki zadovoljuje popolnoma. Na to je bila seja zaključena.

PODLISTEK.

† Ivan Kunšič.

Kakor prva dijaška žrtev je padel letos jeden najboljših izmed boljših!

Med vrstami slovenskih akademikov zadnja leta neusmiljeno kosi smrtna kosa, tako, da bi morala resneje nego doslej proučevati to vprašanje naša javnost in dijaštvo samo. O pokojnem Kunšiču sicer ne moremo reči, da bi ga bila pokopala beda ali lastna krivda, moral je pod zemljo vsled bolezni, katere kali je nosil v sebi najbrže že od narave, toda o njegovih smrti se prilično spominjamo občnega žalostnega dejstva, da izgubljam Slovence toliko mladih ljudi. Ne sme nam zadoščati, da plakajoči naznanjamo izgubo mladega moža, trebalo bi globlje analizovati, za kaj je temu tako, a potem kreniti na pot boljšanja . . .

S pokojnim Kunšičem sem se seznanil pred šestimi, sedmimi leti. Spoznala sva se v srednješolskem dijaškem društvu »Zadrugi«, kjer se je zbiralo vse, kar je čutilo, da mu ne zadošča dušiče šolsko ozračje. Posebno se Kunšič ni udeleževal društvenega življenja; svobodne narave svobodni sin sploh ni bil prijatelj formalizma, kakeršen vlada v vsakem društvu več ali manj; zato pa se je tem raje družil povsod, kjer je imel svobodnejši polet.

Slučaj ga je privedel v zlato Prago. Z vsem sreem in dušo si je vzljubil prestolnico češko, isto

Pariz 25. Predno je Meline danes prevzel predsedništvo progresistiško republikanske skupine, je izustil govor, v katerem je povdarjal resnobo sedanjega položaja na Francoskem in je naglašal zmešnjavo v parlamentarnih in vladinih krogih, katero še pomnožuje razdor povodom afere Dreyfus. Meline je priporočal povrat h tradicijam Thiersa, Gambetta in Ferry-a. Konec svojega govora se je Meline z gorkimi besedami spominjal umrlega Faura in je izrazil svojo udanost Loubetu.

Washington 25. Kakor poročajo iz Manile so Amerikani v sredo ponoči streljali na dva Angleža, ki sta med požarom gledala skozi okno. Vsled tega so najbrže mislili Amerikani, da sta Filipinec. Eden Anglež je bil zadet smrtno, drugi je bil lahko ranjen. Amerikani so ustrelili tudi nekega argentinskega podanika, ravnatelja neke tovarne za bombaž, ki je umrl takoj.

Nizza 25. Tukaj je umrl ustanovitelj »Reuterjeve pisarne«, baron pl. Reuter. (Baron Paul Julij pl. Reuter je bil rojen v Kaselu dne 21. julija 1821; v stan barona je bil povzdignjen l. 1871. Reuterjeva brzobjavna pisarna je bila ustanovljena v Aachenu leta 1849. Dve leti pozneje so jo prestavili v London, kjer je bilo l. 1865. to podjetje izpremenjeno v akcijsko družbo. Isto vodi sedaj starejši sin ustanovitelja, baron Herbert pl. Reuter).

Laški načrti.

Vedno češče se kaže, da začenjajo primorski Lahji sami uvidevati nevzdržljivost svojega gospodarstva v primorskih deželah, da spoznavajo, da se trajno ne more vzdrževati vladanje manjšine nad večino, in da mora temu vladanju biti konec, čim

tako pa so ljubili in spoštovali njega vsi, ki so bliže občevali z njim. Vglobil se je v to češko življenje, spoznal važnost in dobrodejen vpliv češkega vseučilišča za Slovence, zato je vabil svoje tovariše v Prago, tako, da lahko rečem: Kunšič je obudil v veliki meri pozornost in zanimanje slov. dijaštva do češkega vseučilišča.

Z veliko nadarnostjo je združeval nenavadno pridnost in vztrajnost. V svrhu svojih jezikoslovnih studij je mnogo potoval ter objavljaj svoje članke in razprave po raznih listih. Njega slovstveno delovanje je bilo raznovrstno. Pisal je v znanstvene slovenske in češke liste ter političke liste slovenske. Marljivo je seznanjal Čehe z Slovenci in narobe, v obče si je prevzel nekako nalogo, da narodno-politiško, češko-slovensko vzajemnost okrepi in proglobi z znanstveno, ki je bila v prejšnjih časih večja, nego bi si mislili. Z dnevnimi političskimi vprašanji se ni bavil mnogo, pač pa je obsodil zmedene razmere naše, dasi je bil v svojih obsodbah vedno pravičen. Bolela ga je dekadencija našega dijaštva, katero je pobijal s pikrim sarkazmom in duhovito satiro, ki mu je bila lastna. Stal je ob zibelci »Nove dobe«, bil nekaj časa urednik slovenskega dela ter napisal za list članek »Vuk in Kopitar«, v katerem je pokazal, kako se morajo in morejo pisati jezikoslovne stvari tudi za širše občinstvo. Splošno je bil na mestu, kjer je trebalo delati.

se večina zave svoje narodnosti in se z resnično odločnostjo zavzame za svoje pravice.

V taeh trenutkih, kadar Lahji spoznavajo, da slovanskega življa na Primorskem ne poitalijančijo, in da odzvoni njihovemu nenaravnemu gospodarstvu v primorskih deželah, tedaj se oglašajo z vsakovrstnimi projekti, s katerimi bi radi rešili, kar se da rešiti, samo da si ohranijo svojo pozicijo.

Komaj je pozabljen načrt, naj se Istra združi s Trstom, o katerem načrtu so laški listi razpravljali obširno in z veliko unemo, že je prišel na razpravo nov načrt, kateremu je tržaški »Indipendente« posvetil veliko pozornost.

Duševni oče novemu načrtu je gospod Graziadio Aseoli. Našim rojakom to ime bržčas ni znano. Aseoli, danes profesor na vseučilišču v Milanu in člen italijanskega senata, je znamenit jezikoslovec. Rojen je v Gorici, a bil je vedno oduševljen iredentovec, kateri težko čaka trenutka, ko se Primorska združi s kraljestvom italijanskim.

Ta gospod Aseoli je priobčil sedaj v nekem uglednem italijanskem listu daljši članek o položaju Lahov na Primorskem, članek, kateri kaže, da gospod Aseoli, vzlic vsemu svojem fanatizmu, vendar boljše in treznejše presoja položaj primorskih Lahov, nego ti sami. Aseoli uvideva, da Slovenci in Hrvatje na Primorskem stalno napredujejo, in se boji, da se v nedaljnji prihodnosti ustanové tudi v Trstu tako, da bodo tam upliven in — po Aseoliju — svoj čas celo odločilen faktor.

Aseoli je mnenja, da proti mlademu slovanskemu gibanju na Primorskem ni druge pomoči, nego da se ustanovi nova pokrajina, v kateri bi bili Slovani tako v manjšini, da bi se ne mogli ganiti in bi se hočeš ali nočeš morali potopiti v italijanstvu. V to svrhu nasvetuje, naj se od Istre loči Liburnija, v kateri je laški živelj izgubil ves upliv in vsako zaslonbo, in zajedno naj se ločijo

Poleg jezikoslovstva mu je bila najljubša zabava hribolazstvo, za katero je gorel z dušo in s telesom. Nekaj dnij pred svojo smrtjo se je navdušeno govoril o Triglavu in hribolazstvu sploh. Njegova misel je bila, da bi se ustanovila češko-slovenska podružnica planinskega društva, h kateri naj bi pristopili tudi poljski dijaki v Pragi, kakor se je razgovarjal z njimi. Sprožil je to stvar v »Slov. listu«, v nadi, da pride na razgovor na dijaškem shodu. No, vsa točka o organizaciji se je zasukala drugače, nego je pričakoval!

Pokojnik ni zatajil nikdar gorenjskega značaja svojega. V svojem kretanju in govorjenju se je kazal takega, kakeršen je v resnici bil — to je bila njegova lepa lastnost, radi katere se nam je omilil. Bil je preprost v vedenju, odkritosrčen v govorjenju, dobrasrčen v svojem notranjem, nasprotnik fražerstva, svetohlinstva in polizane etikete. Imel je dober humor, zabeljen s pristnimi gorenjskimi izreki, kar vse se mu je koj podajalo v zvezi s svobodnim vedenjem. Tudi petje je ljubil, dasi sam ni bil pevec. Bil je zadovoljen, veselil se je življenja, snujč si svojo prihodnost, četudi ni imel visokoletečih namenov. A bilo mu je usojeno malo, bore malo! Ni živel dolgo, a vender že dovolj, da nam je podal vzor narodnega delaveca, ki ne govori mnogo o domovini, ampak za-njo dela!

D. L.

od nje tudi istrski otoki. Ostanek Istre naj se združi s Trstom, kakor tudi Goriška in Gradišanska, od katere je pa poprej ločiti Soško dolino. V tej novi kronovini bi imeli Lahi ogromno večino, Slovenci in Hrvati bi se jim ne mogli upirati in bi jim ne mogli postati nevarni, tako, da bi ta nova kronovina lahko brez skrbi čakala dneva rešitve.

Ne vemo, dali gospod Ascoli veruje, da je njegov načrt izvršljiv, gotovo pa je, da je v kavarni Biffi v sloveči galeriji Vittorio Emanuele v Milanu dosti lažje delati take načrte, nego jih je na Primorskem — izvršiti. Podobne načrte so primorski Lahi, kakor rečeno, že večkrat kovali in pretresali, ali vselej so spoznali, da jih ni možno izvršiti. Ako to ni bilo mogoče v prejšnjih, zanje ugodnejših časih, koliko manj je to v današnjih dneh, ko je prišlo v veljavo načelo o hranitvi historično-političnih individualitet.

Načrt gospoda Ascolija ostane na papirju in se ne oživetvori. Proti volji Slovencev in Hrvatov ga ni mogoče izvršiti. Slovenci in Hrvatje pa v to nikdar ne privole, ker ne prepuste Lahom niti peči svoje zemlje. Ako bi bilo Lahom samo za ohranitev svoje narodnosti in svojega jezika, bi vseh teh projektov ne bilo treba, ker so primorski Slovenci pripravljani vsaki čas, skleniti z njimi mir, seveda samo na podlagi ravnopravnosti. Toda Lahom ni za spravo in ni jim za mir v deželi, Lahom je samo na ohranitvi svojega gospodstva nad primorskimi Slovani, njim je samo na tem, da poitalijančijo vse Primorje in je tako pripravljajo za združenje z Italijo. Zato pa tudi ni misliti na to, da bi se na Primorskem dosegla sprava in da bi se zagotovil mir. Boj bo trajal, dokler proti volji Lahov ne zmaga načelo ravnopravnosti. Katere naravne konsekvence hode imelo to načelo tekom desetletij, to je vprašanje, ki sedaj ne prihaja v poštev. Načelo mora zmagati in tudi vzle vsemu odporu in te zmage tudi ne preprečijo taki načerti, kakoršnega je skoval v ostalem sicer vsega spoštovanja vredni italijanski senator, gospod Graziadio Ascoli, ki naj v ostalem nikar ne pozabi besed, katere je o prihodnosti Italijanov izrekel njegov dobri prijatelj, bistroumni Rugiero Bonghi: Latinsko pleme je staro in ima že vse boleznosti starosti. «Slov. Narod».

DOPISI.

Is Nabrežine. dne 22. februarja 1899. Prešel je pust in nastopil je resni čas premišljevanja. Vendar se človek kaj rad spominja tudi v žalostnih časih onih veselih preživelih dni.

Na pustno nedeljo je bilo kaj živahno v Nabrežini. Pa kako bi ne bilo?! Naznanjeno je bilo, da priredi novi tamburaški zbor »Narod« s pomočjo tukajšnjega pevskega društva »Nabrežina« svojo prvo veselico.

Udeležba je bila izredno mnogoštevilna. Dično okrašena dvorana g. Ig. Tanceta ni zadostovala za toliko občinstva. Zastopana je bila na tej veselici razven prečast. duhovščine tudi vsa inteligence Nabrežinska, a došlo je tudi več gospodov in njihovih rodbin iz bližnjih krajev.

V resnici nas je moral presenetiti prvi nastop nabrežinskih mladih tamburašev. Ta nastop pa so še posebno dičile gospodičine tamburašice. Da, človeku je bilo, kakor bi bil prenešen v rajске kraje gorskih vil. Proizvajanja so bila najpreiznejša, na čemer se imamo zahvaliti neutrudnemu zborovodji, g. Hinku Paklič-u. Posebno nam je ugajal kvartet iz opere »Pustinjakovo zvuče« (M. pl. Parkaš.)

Ni treba, da rečem, da so peveci častno rešili svojo nalogo, saj pozna ves slovenski svet nabrežinske slavčke! Dovolj je že, ako povem, da so peli. Nastop mešanega zbora nam je kazal, da se tudi nežni spol nabrežinski zanima za narodno petje. Nežni ženski glas omilja ostreje možke glasove ter daje pesmi čisto drugačen značaj; to gre iz sree v sree.

Tudi veseloigra »Ženski jok« se je predstavljala izborno.

V prvi vrsti čast gospici učiteljici Fani Eržen (Lucija), ki rada žrtvuje svoje moči za tukajšnja narodna društva. Gospica Josipina Gruden (Klotilda), kakor tudi gosp. Hinko Paklič (Podninski) sta predstavljala kaj preizno novoporočeni par v medenih tednih, medtem ko nas je g. F. Nemece

razveseljeval vrlo s pristnim označevanjem lahkoživega, realnega Dagarina.

Še nekaj! V slovo nas je g. Vekoslav Milič iznenadil z Volaričevim samospevom »Oblačku«, z spremljanjem tamburaškega kvarteta. V resnici mojstersko je proizvajal.

V nadi, da bomo videli prihodnje poletje še kaj enačih zabav, kličemo, vzradoščeni: Živeli mladi tamburaši Nabrežinski!

Politični pregled.

TRST. 27. februarja 1899.

Trentinsko vprašanje. »Reichswehr« poroča, da se pogajanja za zopetni vstop Italijanov v deželni zbor tirolski vrše že od odloženja državnega zbora sem, in sicer med poslancem d.rom Kathreinom in baronom Malfattijem. Kakor svojedobno grofu Badenju, tako so Italijani iz Tirola izročili grofu Thunu — in sicer kmalu po njega nastopu — spomenico o svojih težnjah. Že grof Badeni da je hotel ugoditi tem težnjam do neke mere, ali te nakane svoje ni mogel izvršiti, ker je prišel vmes njega — padee. V sedanji spomenici, izročeni grofu Thunu, da so Trentinci odstopili od svoje zahteve, da bi se dežela razdelila, da bi se južni del dežele ustanovil poseben deželni zbor v Tridentu in da bi Trentinci dobili popolno samoupravo. Nemška konservativna skupina pa da je pri volji privoliti, da se v deželni zboru trentinskem zasnuje narodni kuriji, katerima bi bilo zagotovljeno razmerno zastopstvo v vseh deželnih zavodih in ustanovah.

Ako se potrdi to poročilo kakor resnično, zadobi stvar velikansko važnost tudi za nas Slovence. Take narodne kurije se navajajo tudi kakor najboljše sredstvo za pomirjenje na Češkem in do takih kurij pride gotovo prej ali slej. Sedaj pa bi menili, da to, kar je prav in dobro v Tirolu in na Češkem, smemo zahtevati tudi mi Slovenci v naših pokrajinah, ker taka nedoslednost bi se vendar ne mogla vzdržati, da bi hoteli odrekati nam, kar so spoznali povsod drugod za pravo in dobro. Z ustvarjenjem narodnih kurij v Tirolu bi nam ne prišel torej le dogodek, ki bi ugodno uplival na vedenje tirolskih Italijanov v državnem zboru in v utrjenje pozicije nenemških skupin, ampak bi dobili mi tudi tehten preudarek za zahtevo, da se tudi v Trstu, Pulju, Celoveu in Gradeu ustvarijo take narodne kurije, z čemer bi nam bilo zagotovljeno primerno zastopstvo in primeren upliv v vseh deželnih ustanovah. Ne treba praviti, kolike koristi bi bilo to za nas. Le z zadovoljstvom bi morali torej pozdraviti, ako se trentinsko vprašanje reši na označeni način.

K položaju. Pred par dnevi se je širila po listih vest, da se na spomlad skliče državni zbor v jedini ta namen, da se izvolijo člani delegacij. Danes pa se ta vest popolnjuje v tem zmislu, da se državni zbor skliče v mareu tudi radi novih pogajanj z Ogersko na podlagi nove, še nepoznane formule čudotvora Szella.

Včeraj je bil na Dunaju shod socialistov, ki so kričali »doli s Thunom«, »doli s § 14«, »nabor na podlagi tega § je zločin« itd. To se pravi butati z glavo ob zid. Socialisti menda vedo, da nemška opozicija noče in noče dovoliti, da bi se začelo parlamentarno delovanje. Kaj torej? Tega si vendar ne morejo misliti niti socialni demokratje, da bi najvišji krogi dopustili, da se zaustavi državni mehanizem, ker nemška opozicija vztraja v svoji trmi in zahteva nečesa, kar bi pretreslo državo notri do nje temeljev, ker bi izzvalo obupen boj večine prebivalstva! Socialni demokratje, ako res hočejo, da se čim prej prične zopet parlamentarno vladanje, naj bi torej klicali raj: Doli z brezzmiselno, fakejzno, in s pogoji te države nezdružljivo taktiko nemške opozicije! Doli z opozicijo, ki noče poznati pravice, ki hoče iz milijonov prebivalcev napravljati — sužnje!

Tako, dragi sodrugi, le na pravo adresu se obračaje se svojimi vskliki!

Szell. Danes objavi najbrže uradni list ogerski cesarsko pismo, s katerim se je bar. Banffy-ju izročila — modra pola. Toda: naj se suče stvar kakor se hoče in naj se povdarja, kolikor se hoče da je tudi Szell liberalce in da tudi njegovo ministertvo sestoji iz samih liberalcev, oziroma pri-

padnikov do sedaj vladajoče stranke, pa imamo vendar-le dejstvo pred seboj, da je zmagala opozicija, manjšina proti večini. A brezzmiselno bi bilo misliti, da dosedanja opozicija ne bode hotela uživati sadu te svoje zmage. Najizraziteje se kaže zmaga opozicija v tem, da formula, po kateri hoče Szell rešiti obnovljenje pogodbe z Avstrijo, izrečno pridržuje Ogerski pravico do samostojnega urejenja trgovinskih in carinarskih odnosajev, dočim je zahteval Banffy pravico, da sme obnoviti pogodbo tudi brez dovoljenja parlamenta ogerskega.

Korak od Banffy-a do Szella znači torej precejšnjo razpoklino v gospodarski ukupnosti med Avstrijo in Ogersko, torej veliko načelno zmago opozicije onih strank, ki streme po tem, da se Ogerska odtrže od Avstrije in da bodi oseba vladarjeva jedina spajajoča vez. »Zmagovalna« liberalna stranka je torej v položaju vojaka, ki je sporočil, da je ujel sovražnega vojaka, kateri poslednji ga pa — noče izpustiti. Kdo je torej ujetnik: ali liberalna stranka ali opozicija?

Domače vesti.

Za jubilejno dijaško ustanovo došli so nadaljnji darovi:

Poprej izkazanih	3720 gld. 41 nč.
Nekateri učitelji in učiteljice v gornji okolici	12 „ — „
Gombač Ivanka nabrala na plesnem venčku delavskega podp. društvu	2 „ 65 „
Ivan Milonig nabral na plesu trgovskih pomočnikov jestvin 5. februarja t. l.	4 „ — „
Duhovniki dekanije Jelšane na dekanijski konferenci v Podgradu po g. kapelanu Josipu Strnadu	7 „ 05 „
Anton Muha, deželni poslanec v Lokvi	10 „ — „
Boštjan in Tine zberačila na Sokolovi maskaradi od Evropejcev	8 „ 41 „
od amerikalnih milijonarjev 20 po pol novičev	— „ 10 „
skupila za planete	1 „ 35 „
Ivanka Gombač nabrala v društveni krčmi v Rojanu	2 „ 50 „
Andrej Furlan, kapelan v Trstu	5 „ — „

Skupaj 3773 gld. 47 nč.

Nadaljne darove sprejema blagajnik dr. Gustav Gregorin v Trstu (Via Molin piccolo šte. 3).

Pogreb župnika Črneti. Umrli je — mož! Tako smo vskliknili v zadnji številki, ko smo beležili smrt pok. župnika Barkovljanskega. In bilo je tako. Le spominu moža, moža v najlepšem pomenu te besede, pokladajo na mrtvaški oder tolike dokaze spoštovanja, ljubezni in hvaležnosti.

V nepreglednih vrstih je prihajalo ljudstvo ves dan minole sobote, da se poslovi od milega župnika in da mu še enkrat v iskreni molitvi sporoči zadnje pozdrave svoje. Posebnega priznanja vreden čin moramo zabeležiti od strani Ritterjeve tovarne za led. Ta tovarna je dala namreč svojim delavcem svobodno vse popoldne minole sobote, da so mogli pokropiti truplo pokojnikovo.

Ali vsa žalost na zgubi, ki je zadela župnijo Barkovljansko in ves rod slovenski na tržaški zemlji, je prišla do elementarnega, nepozabnega pojava na pogrebu, ki se je vršil včeraj popoldne.

Množica za množico so prihajale in mesta iz iz vse okolice: nabralo se je najmanjše 6000 ljudi. Bilo je zares narodno žalovanje. Došli so vsi slovenski deželni poslanci, njim na čelu gospod Ivan vitez Nabergoj. Potem deputacije pol. društva »Edinost« vseh drugih društev v mestu in po okolici. Nadalje več namestništvenih uradnikov in drugih, ter finančna straža v paradi. Le od slavnega magistrata nismo videli nikogar. Pogreb je vodil gospod kanonik Simzig z 11 drugimi duhovniki in 4 oo. kapucini. Krsto je nosilo 8 župljanov barkovljanskih. Krsti je sledil mrtvaški voz z 16 venei, katere so poklonili: »Obrtnijsko društvo«, pevsko društvo »Adrija«, »Arimatejsko

društvo», družini Ritter in Stehr, Barkovljanska cerkev in drugi.

Čim je krsta došla v cerkev, stopil je na črno opremljeno leco veleč. gospod župnik in dež. poslanec Fran Kosec, ki je v divnem do srea segajočem govoru slavil čednosti pokojnika kakor dušnega pastirja in — narodnjaka. Uprav pretresljive so bile besede, s katerimi je govornik dokazoval kako duhovnik lahko združuje svoj poklic z delom za narod in ko je rotil Barkovljane, naj se vsikdar ravna po lepih izgledih, ki so jih prejeli od pokojnega dušnega pastirja svojega. Mej govorom gospoda župnika Koseca je ihtela vsa cerkev in solze v očeh so izražale, kar so čutila srea. Pred župniščem v sprevidu in na grobu je pel možki zbor društva »Adrija« mile žalostinke, v cerkvi pa mešani zbor istega društva. Vse pevke so imele črne robe na glavi, peveci pa črne trake na rokavih.

Vzlie toliki množici je vladal najlepši, uprav uzoren red in to ljudstvo je podalo zopet sijajen dokaz da je element kulture in miru, ako je le nikdo ne sili do — nasprotnega.

Dostojen, impozantnem in zajedno tudi ganljiv je bil način, kakor je rod naš skazal poslednjo čast — možu, ki je v toli divni harmoniji služil svojemu poklicu in svoji zvestobi do naroda! Dan žalosti je bil to za župljane Barkovljanske, ali bil jim tudi dan časti: njim in vsem bratom slovenskim, ki so se v bratski ljubezni pridružili v mogočno-žalno manifestacijo. Da, časti, kajti narod, ki tako časti svoje dobrotnike, časti — sebe!

Sedaj pa dajte, drugi čitatelji, da mi vsi izvršimo trpko, mučno, a sveto dolžnost: da ukupno, v isti bratski slogi, pošljemo »možu« svoje zadnje pozdrave in da mu položimo na sveži grob venec, izpleten iz duhtečih potočnic naše hvaležnosti! Naj počiva v miru, blagi mož, v mili zemlji slovenski, a mi ki smo včeraj plakali, ko je gruda padala na njegovo krsto, mi obljubimo danes, da hočemo blagoslovljati njegov spomin s tem, da ga bomo posnemali, vsaki po svoji moči!

O našem dobrem znanecu. Nekdo je bil tudi včeraj na pogrebu gospoda župnika Černeta v Barkovljah. Mož je dober znanec naš, da-si ne bi mogli reči, da so odnošaji med njim in nami kaj posebno pristrani. Nimamo se radi, to je res, ali čisto se bavimo, on znani in mi žnjim. Le mala razlika je: on se bavi z nami na mestu, kjer bi se ne smel, ker je presveto za to, mi pa se bavimo žnjim na mestu, ki je določeno v to, da branim, kar proganja dobri znanec naš.

Torej tudi naš znanec je bil na pogrebu gospoda župnika Černeta. Lepo je bilo to, da si ne vidimo v tem nekake posebne zasluge, kajti tako ljubav že mora skazati tovariš iz te župnije tovarišu iz prve sosednje župnije.

Naš znanec je bil tudi v cerkvi in je poslušal lepi govor gospoda župnika Koseca. Tu smo se zopet nekoliko zanimali za druzega znanca našega. Kaj čete, tako nas je silila stara — ljubezen! In med govorom je postajal naš znanec interesanten: stiskal je ustnice! A ko je gospod župnik Kosec v dovršeni obliki in plemenitim patosom govoril, kako je pokojni župnik vršil svoj duhovski poklic in hkratu ljubil svoj narod, tedaj je naš dober znanec uprl svoje oči k tlom in je srpo zrl v kameniti tlak. Kaj je mislil, kaj mu je zamračilo dušo, dobremu znanecu našemu in sosedu iz sosednje župnije? Kdo bi mogel vedeti to? Ali ugibati bi se dalo morda vendar, da-li ni morda dober znanec delal paralelo mej tem, kar se je godilo na pogrebu in ki je pričalo o razmerah mej pokojnikom in župljani, in odnošaji, v katerih živi on, dobri znanec naš?! Morda je razmišljal tudi, da-li bode tudi o njegovi smrti (toda, da ne bode nesporazumljenja: mi mu ne želimo smrti, marveč dolgega in — mirnejega življenja) govorili hkratu o njem in o ljubezni do naroda?!

Ali, kakor rečeno: to so le ugibanja, kajti naš dober znanec je jako svoje glave. Pa tudi mnogo znancev ima naš znanec — seveda samih dobrih znancev — in kdo bi mogel vedeti, da-li ni razmišljal, da-li ni ravno z ozirom na te znance na tržaških tleh ugodneje, ako človek misli drugače, nego je govoril Kosec!

No, ker ne moremo ničesar trditi in so to le ugibanja, da tudi z imenom našega znanca nočemo na dan in prepuščamo čitateljem, da pogode sami,

kdo pa je tisti dober znanec naš, ki je bil med odličnjaki na pogrebu Černetovem, ki je prišel, ker ga je v to silila že dolžnost soseda in ki je srpo gledal v tla in stiskal ustnice, ko je župnik Kosec z ganljivo ljubeznijo govoril o možu, ki je bil duhovnik in ki je — delal za narod svoj!

Spoštujte učitelje! Redki, sila redki so slučaji, da bi mi soglašali z onim listom, ki na Dunaju vrši svoje »proketo rokodelstvo« — kakor je neki poljski plemič označil pisavo »Neue Freie Presse« — na neizmerno škodo toliko gospodarskemu življenju kolikor medsebojnemu miru med narodi avstrijskimi.

Danes pa imamo tak slučaj! Govoré o disciplinarnem postopanju, ki se je uvelo proti neki učiteljici dunajski, piše rečeni list o veliki važnosti poklica učiteljskega nastopno:

Učiteljček, ubogi, dobri učiteljček, ki v zatahlosti učilnice prebija svoje življenje, polno zatajevanja, ki teše vedno novih dečakov iz najbolj neotesanega, ki vedno novim dečakom kaže prve korake na potu, po katerem postajajo možje, ta učiteljček straži v resnici najdragocenejšo stvar naroda — njega bodočnost. Pri učitelju misliti na plačo, je prava nespametnost. V resnici se učitelja ne more plačati in ravno zato dobiva tako malo. Poplačati se ga more prav za prav le s posebnim spoštovanjem, s posebnimi čustvi poštene hvaležnosti, z vencom na krsto, ko je prišla h kraju priprosta veličina njegovega življenja. V svetu, ki je pogrezen v materijalizem, stoji učitelj tu kakor zadnji idealist. Noče postati ni bogat, ni mogočen, ni slaven, ampak učiti hoče le male otročiče, v žolski sobi, na katero pa kmalo pozablajo oni, ki so prejeli tam neminljivih dobrot. Menili bi, da bi moral imeti vsakdo interes na tem, da se v teh učiteljih ohrani ta idealnost. Saj je to nekaj nežnjega, nenadomestljivega, kar jim podeljuje moč, da morejo opravljati najtežje, a najplodnosneje državljansko delo. To nedotakljivo je vera v vzgojevalni poklic, katerega morejo izvrševati le tedaj, ako ni nobene razpokline v bitstvu njihovem. Njih morda nespametne iluzije ni smeti podirati, marveč bi jih morali gojiti umno in umetno. Kdor ponižuje učitelja, se pregrešuje na vsem narodu — — —

Kdo ne bi pritrnil temu? Saj je nanizana tu resnica na resnici. Zato pa: spoštujte učitelje!

Javni shod v Šmarjah. Popoln uspeh! S tema dvema jedninima besedama je v polni meri označeno vršenje in izvršenje včerajšnjega javnega shoda, ki ga je sklicalo polit. društvo »Edinost« v Šmarjah na Pomjansčini. Udeležba ogromna, red najuzornejši, brez nijedne neprilichnosti! Kdor hoče primerno ceniti to dejstvo, mora vedeti, da se je to zgodilo v Šmarjah, kjer še pred ne dolgo temu ni bil varen slovenski narodnjak pred zasramovanji od Koperčanov najhukanih ljudij: notri v središču nove občine, kjer so menili gospoda, da jim je gospodstvo zagotovljeno za vse večne čase! Primerjaje odnošaje v nedavni minulosti z okolnostmi, ob katerih se je vršil včerajšnji shod, videli smo, kako prodira narodna ideja vse barikade, ki so jih zgradili nasprotniki in kako se s prodiranjem te ideje dviga splošni nivó omike in se oplemenjujejo čustva. Hvala, hvala vsem vrlim možem s Pomjansčine, ki so sodelovali na včerajšnjem shodu.

Podrobneje poročilo bode sledilo.

Z Reke nam pišejo: Ona gospoda Italijana, Pietro B. in Mesina, o katerima sem Vam poročal zadnjič sta bila kaznovana zaradi ponarejanja vina, 70.000 gold., v zgubo »vina«, a barke so jim še zaplenjene! To so posledice one zloznanke klavzule v pogodbi z Italijo. Kaznovanec sta laška podanika!

Na Reki je bil dokaj žalosten pust! Noben ples se ni obnesel, razen plesa naše čitalnice, ki je vspel popolnoma.

Tu se snuje društvo trgovcev in trgovskih pomočnikov po vzoru »Merkurja« iz Zagreba. Prvi shod v tej stvari je bil dne 19. t. m. na Sušaku in je bil dobro obiskan.

Ako ne bode mogoče drugače, pa napravijo podružnico imenovanega društva zagrebškega.

Dalo je — sree! Z Opčin nam pišejo: Slišali ste gotovo že večkrat tisti žalostno-grenkokislí vzdih: »Oj ti pust, ti čas presneti!« Kar je je morda najhujšega pri tem, je to, da ga niste samo slišali, nego tudi osebnó okušali, in tudi, hvala Bogu, srečno prebili. No, v tolažbo naj Vam bode zagotovilo, da prav gotovo niste edini Vi

»tujec v Jeruzalemu«, marveč, da imate še ogromno število taeih pajdašev sè sabo, pred sabo in za sabo. In prav je tako! Saj veste, da

»Gorje mu, kdor v nesreči biva sam!«

Torej — da ne pozabim! O pustu je bilo, ko smo se zbrali nekateri openski »Dulanci« in »Guranci« pri kozareu tistega

»Ki vtopi

Vse skrbi« in sieer:

Pri Logarji smo pili

In prav veseli bili,

A nismo pozabili, —

Če prav je dobro vino, —

Na steber naš — mladino;

Zato smo tu nabrali

In njej smo darovali,

Ne mnogo — to se ve,

A dalo je sree,

Kar se nabralo je!

Torej vidite, gosp. urednik, da ta »pust« in čas presneti

»Ni mošnjice nam rejene(!)

Del popolnoma na suho«,

ker nam je še nekaj ostalo v plemenitejši svrhu, nego je »trtna župa«. Sprejmite torej, gospod urednik, ta mali dar naših žuljavih rok v podporo onim, ki so kri naše krvi in ki naj bi kedaj postali steber milejih in boljših dni narodu svojemu!

O tej priliki ne moremo drugače, nego zagotoviti Vas, gosp. urednik, da če nismo zanemarili mi revni, priprosti, le delu in trpljenju vajeni ljudje svoje človeško-bratske-narodne dolžnosti, je ne zanemarijo tudi oni prvaki, katere je mislila cenj. »Edinost« od 18. t. m. Klanjajo se Vam, g. urednik Dulanci-Guranci.

Za zastavo pevskega društva »Adrija« v Barkovljah so se nadalje nabrale v Barkovljanskem »Narodnem domu« sledeče svote: Na pevskem večeru na novo leto 20 kron, na plesnem venčku 4 krone, na domačem plesu 7 kron 64 stotink in pogrebno društvo »Arimatej« v Barkovljah je darovalo 150 kron.

Zastava je dovršena, delo je krasno in dela vso, čast uglednemu vodstvu e. k. strokovno-obrtne šole v Ljubljani in nje strokovnjakom. Čas razvitja in blagoslovljenja tega novega krasnega praporja se vedno bolj bliža, a do sedaj nabrana svota ne zadošča še v pokritje stroškov. V ta namen priredi naše pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah zopet dne 12. marcija tekočega leta, veliki koncertno-zabavni večer, na katerem se bodo pele že znanenaj lepsi slovenske skladbe, radi česar opozarjamo že danes naše rodoljubno slovensko občinstvo, da se tudi to pot kakor še večkrat pokaže narodno in zavedno s tem, da se svojo navzočnostjo napolni veliko dvorano v »Narodnem domu« v Barkovljah, kjer mu bode dana prilika uživati slast slovanske melodije a ob enem tudi pomagati naši »Adriji« do primernega materialnega pripomočka.

Vsaki posamično nabrani ali osebnó darovani donesek v ta namen se sprejma hvaležno.

Pomagajmo si in pomagano nam bode!

Her os.

Pametna beseda. Govoré o naših posojilnicah in gospodarskih zadrugah in naglašuje nevarnost, ako se o suovanju taeih zavodov ne postopa s potrebno previdnostjo, zaključujejo ljubljanske »Novice« dotični članek z nastopnimi pametnimi besedami:

»Naposled se ne bi smela gospodarska organizacija od nobene strani razpravljati s političnega ali zasebnega stališča, še manj bi smela služiti v strankarsko-politične razmere, kajti v tem slučaju ni mogoče izreči nepristranske sodbe. Slovencem brez izjeme in brez oziira na politične tendence svetujemo, da mirno zasledujejo gospodarsko organizacijo. V tistih krajih, kjer so že posojilnice in zadruge, ali kjer se bodo še le snovale, odsvetujemo, da bi se le ena stranka strastno potegovala za svoje zavode, druga nasprotna stranka pa da bi strastno in slepo nasprotovala. Ne, oboje utegne dovesti v pogubo, zlasti pa strast, da bi se katera politična stranka s pomočijo svoje gospodarske organizacije nadejala okrepečati kajti, skrb za dobro gospodarstvo sama je tako velika, in mora tako velika biti, da je o tem popolnoma izključeno hrepenenje po političnih uspehih«.

Zapomnite si in ubogajte!

Cigarete, ki eksplodujejo. Izvedeli smo, da je tukajšnji finančni ravnatelj — čim je došla iz Rovinja vest o eksploziji jedne drama-cigarete — v družbi z jednim odposlanceem generalne direkcije tobačne režije in jednim finančnim koncepistom podal se v Rovinj, kjer so — ob posredovanju zastopnikov državnega pravdnštva, okrožnem sodišču in občine — odprli nad 11.000 drama-cigaret, ki so bile že popred zaplenjene v tamošnjih tobakarnah. Cigarete so se preiskale najnatančneje, ne da bi bili našli v njih niti sledu kake razstreljive tvarine. Nadejati se je, da nadaljna poizvedovanja, ki se še vrše od strani sodne oblasti in v Rovinju ostalega finančnega koncepista, dovedejo do razjašnjenja vprašavnega dogodka.

Kar se dostaja prijavljene eksplozije dveh, v jedni tukajšnjih tobakarn kupljenih sport-cigaret, so se v dotični tobakarni nemudoma preiskale vse tam nahajajoče se in zaplenjene sport-cigarete, ne da bi bili našli v njih kakoršnjehibodi razstreljivih ali drugih tujih tvarin.

Sicer pa se preiskovanje cigaret nadaljuje in je znano, da se je do sedaj odprlo že blizu 30.000 cigaret in so bile vse v popolnem redu. Čujemo tudi, da se namerja nadaljevati s takim preiskavanjem, da se stvar pojasni kolikor le možno.

Z druge strani pa se je najstrožje zabičalo organom tobačne razprodaje, naj o oddajanju tobačnega materijala kupovalcem postopajo z največo previdnostjo in natančnostjo, da zabranijo zlorabne manipulacije z cigaretami, došlimi iz tovarn, ali celo kako podtaknenje.

Slednjič čujemo, da se je tudi poskrbelo, da za sedaj pridejo v razprodajo sport-cigarete iz drugih tovarn, in ne iz onih, iz katerih so prihajale do sedaj.

Dogodek z dramo-cigareto v Rovinju se je menda zasukal nepričakovano, senzacijonelno. Čujemo namreč, da proti onemu Antonu Viale, v čegar rokah je dne 21. t. m. drama-cigareta zaplapolala in se razstrelila, okrožno sodišče v Rovinju uvelo preiskavo in ga delo v zapor. Čuje se tudi, da je isti tudi že pripoznal, da je on sam provzročil eksplozijo na ta način, da je dejal v cigareto glavico od žveplenke.

Nenadoma umrl. 45-letni dninar Josip Mazzarolo, stanujoči v Via Navali št. 4, se je minolo soboto zgrudil na cesti. Prevedli so ga v Serravalovo lekarno, kjer je umrl kmalo potem. Mrliča so prevedli v mrtvašnico pri Sv. Justu.

Različne vesti.

Ali denarnica! V Seitenstettenu se je nedavno na nekem socijalnodemokratskem shodu navdušen govornik prav segreval za ravnopravnost in bratovstvo. Tako je rekel n. pr.: »Suknja tam je sicer moja, vendar prav za prav je od vsakega od nas!« Ko je po zvršenem shodu hotel iti govornik domov, ni bilo več suknje tu, — govornik se je lahko ponašal z učinkom svojega govora. »Ah«, vskliknil je, »radi suknje mi ni, ali za denarnico, ki je bila v nji!«

Usmrčenje 7kratnega morilca. »Slov. Nar.« brzojavljajo 27. t. m. iz Prage: V Chrudimu je bil danes zjutraj obešen Fran Novotny, kateri je zastupil sedem svojih otrok, šest zakonskih in jednega nezakonskega. Novotny je jokal večeraj do pozne noči. Tolažila sta ga dva duhovnika. Pomiril se je toliko, da je zahteval klobas, kave in vina. Ko so ga pripeljali pod vešala, je rekel: »Vsem odpuščam, samo 12 muzikantom ne in onima dvema —« nadaljni govor je preprečil krvnik Wohlschlager iz Prage. Z 12 muzikanti je Novotny mislil porotnike, »oni dve« pa sta njegova žena in njegova ljubinka, kateri dolži, da sta ga spravili v nesrečo.

Brzojavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Gorica 27. Na današnji dopolnilni volitvi je bil izvoljen deželni poslanec mesta goriškega kandidat laške stranke dr. Egger. Župnik Baubella je dobil 4 glase.

Dunaj 27. Njegovo Veličanstvo cesar je danes opoldne vsprejel novega ministerskega pred-

sednika ogerskega, pl. Szella in ga zaprisegel. Potem sta bila zaprisežena ministra Plosz in Hegedüs. Vsi drugi zopet imenovani ministri so došli na Dunaj, da se predstavijo.

Budimpešta 27. Uradni list prijavlja cesarski ročni pismi o odstopu ministerstva Banffyjevega in o imenovanju ministerstva Szellovega. Baronu Banffyju se izreka hvaležno priznanje na njegovem zvestem, vnetem in izbornem službovanju in se mu podeljuje voliki križ Štefanovega reda; finančni minister Lukes je dobil veliki križ Leopoldovega reda. Szell je imenovan ministerskim predsednikom in provizoričnim voditeljem ministerstva za notranje stvari. Aleksander Plosz je imenovan ministrom za pravosodje in Aleksander Hegedüs ministrom za trgovino.

Budimpešta 27. V novosadski hranilnici so konstatovali primanjkljaj 467.000 gld., za kateri je 26 trgovcev prevzelo garancijo. Kapital 200.000 gld., ki so ga člani ravnateljstva dali na razpolago za izplačanje vložnikom, je bil izcepljen v 24 urah.

Budimpešta 27. Goveri se, da se narodna stranka razide. Jeden del nje členov da se pridruži liberalni, drugi pa ljudski stranki.

Rim 27. Ruski car je izrekel papežu svoje obžalovanje na tem, da se mu ni posrečilo pridobiti druge vlasti za to, da bi se tudi sv. Stolica povabila na udeležbo na mirovni konferenci.

Odesa 26. Včeraj je odplul francoski parnik »Les Alpes« z 1100 železniškimi uslužbenci in materijalom za železnico po Mandžuriji.

Madrid 26. Glasom oficijelne brzojavke iz Manile je položenje tam jako resno. Ptujne ladje so izkrealo vojaštva.

Madrid 25. Admiral Cervera je zatrdil v legitimacijskem odseku senata, da je zgube eskadre, ako se isto smatra kakor zločinstvo, kriva vlada, ki ga je poslala v Antile proti njegovi volji. Pridodal je še, da je čestitke povodom srečnega prihoda njegovega v St. Jago de Cuba vsprejel z solzami v očeh, ker je bil gotov, da pride nesreča.

Pariz 26. 17 policijskih komisarjev je dobilo nalog, da izvrše hišne preiskave pri različnih osebah, med temi tudi pri predsedniku antisemitske mladine.

»Matin« pravi, da so preiskave v prostorih lige patajotov dokazale, da postopanje poslanca Deroulède-a ni izviralo iz nikake zarote, ampak da je isti postopal na lastno roko, sledé hipnemu nagibu.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 27. Pšenica za mare gold. 9.88—9.89. Pšenica za april gl. 9.60 do 9.61 Pšenica za oktober gold. 8.60 do 8.61. Rž za oktober gl. — do —. Rž za mare gl. 7.93 do 7.93. Koruza za maj 1899. gld. 4.65 do 4.67. Koruza za oktober gl. — do —. Oves za mare gl. 5.77 do 5.78. Oves za oktober gl. — do —. Koruza gl. — do —.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja srednje Pro daja 18.000 met. stotov. Vreme: oblačno.

Hamburg 27. Trg za kavo. Santos good average za mare 30.—, za maj 30.50, za september 31.25, za december 32.—.

Praga 27. Surovi sladkor I. izdelek, 88% Rendement franco Aussig. Mirno. Promptno gold. 12.65 1/2. Za drugo polovico marca 12.67 Oktober-dee. gld. 12.25 1/2 Denar.

Dunajska borza dne 27. februarja.

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.35	101.35
„ „ v srebru	101.05	101.05
Avstrijska renta v zlatu	120.30	120.30
„ „ v kronah	97.80	97.80
Kreditne akeije	370.—	369.60
London 10 Lsr.	120.40	120.37
20 mark	11.78	11.77
Napoleoni	9.55	9.55
100 italijanskih lir	44.30	44.30

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 25. februarja (Izv. brzojav.)

Pšenica za februar 86 1/2 za maj 78., za mare 84 1/4 za juli 76 1/8. Koruza za maj 45 1/4. Mast 560.

Slovenke, ko se vračate domov

oglejte si

pekarijo na Riborgo

pred žolo

Fršnen kruh, fine moke, fršeno in kuhano maslo, ukusne paštete. Vse po cen!

Sprejema kruh v peko. Naročeno donaša se domov.

Odjemalci na debelo dobi odbitek

Priporoča se za obilna obiskovanja

Ivan Šušteršič.

Služba korespondenta.

Podpisani sprejemem sprotnega in vestnega, korespondenta in knjigovodjo, večšega slovenskemu oziroma hrvatskemu, italijanskemu in nemškemu jeziku z dobrimi spričevali.

Prednost dajem onim, ki so večši kožarskemu obrtu. — Plača po dogovoru.

And. Jakil,

kožarska tovarna v Rupi
pošta Miru pri Gorici.

CASSA DI RISPARMIO TRIESTINA

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne ulege v bankovcih od 50 nvč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice 3%

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.

Enkomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2

Poscuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld. po 4%

Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5 1/2%

Daje denar proti vknjiženju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru.

Javna zahvala!

Iz dna svojega srca zahvaljujeva se v svojem in sorodnikov imenu vsem onim, ki so se nas spominjali ob smrti našega nepozabnega brata oziroma ujca in strica bodisi z venci in sozalnimi pismi, bodisi se svojo vdeležbo na pogrebu.

V prvi vrsti se zahvaljujeva preč. duhovščini, velecenjenemu uradnistvu, slavnima tu službujočima oddelkoma finančne in redarstvene straže, spoštovanim zavodom, uglednim narodnim društvom, zlasti pa narodu župnije barkovljanske, ki je na tako vzvišen in srčen način pokazal svojo ljubezen, udanost in hvaležnost blagopokojniku.

V Barkovljah, dne 27. februarja 1899.

Andrej Černe,
brat.

Anton Rebek,
nečak.